

Scenariusz zajęć prowadzonych w ramach projektu:
W stronę wiedzy – drogą nowej edukacji

TEMAT: *Turniej ortograficzny dla klas IV*

CELE:

- rozbudzanie zainteresowań pięknem naszego języka ojczystego,
- kształcenie wśród uczniów umiejętności ortograficznych,
- kształcenie umiejętności współdziałania w grupie,
- popularyzacja konkursu jako jednej z form rozwijania zainteresowań i uzdolnień u uczniów,
- zachęcanie uczniów do zdrowej rywalizacji,
- pokazywanie ciekawych form zdobywania wiedzy.

METODA: praca w grupach

POMOCE: wydrukowane zestawy rebusów, zagadek, tekstów

CZAS: 2 godz.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Krótkie przypomnienie podstawowych reguł ortograficznych.
2. Podział uczniów na grupy.
3. Wyjaśnienie poleceń.
4. Przeprowadzenie turnieju – samodzielna praca uczniów.
5. Sprawdzenie poprawności wykonania zadań.
6. Ustalenie miejsc.

WYKORZYSTANE ZADANIA:

1. Oto spis niektórych wyrazów zawierających „ó” niewymienne.

źródło, próba, mózg, dopóki, próżność jaskółka, sójka, wróbel, tchórz, królik,
król, żółw, córka, chór, Józef, wójt, wróżka, czótno, różga, półka, wióry,
włócznia, skóra, płótno, ogórek, róża, góra,

a) Ułóż te wyrazy w kolejności alfabetycznej

.....
.....
.....
.....

b) Napisz tekst, w którym znajdzie się jak najwięcej wyrazów z tego spisu.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

c) Narysuj ilustrację do swojego tekstu.

2. Z rozsypanych sylab ułóż i zapisz wyrazy z „ó” niewymiennym. Jedna sylaba nie zostanie tu ani razu użyta!
Która?

.....

.....

.....

3. W podanych zdaniach uzupełnij brakującą literę „u” lub „ó”.

- Mam.....sia k.....piła kr....tką sp.....dnicę.
- J.....zek dostał ż....łtą, sk....rzaną k....rtkę.
- Wr...bel zaczął sm...tno i wzbił się w g...rę.
- Jask....łki b...d...ją solidne gniazda pod dachami dom...w.
- P...żnym popoł...dnem na p...łnocy pojawiają się deszczowe chm...ry.

Scenariusz zajęć prowadzonych w ramach projektu:

W stronę wiedzy – drogą nowej edukacji

TEMAT: *Opisujemy nasze wrażenia z pobytu w kinie*

CELE:

- rozbudzanie zainteresowań pięknem naszego języka ojczystego,
- kształcenie wśród uczniów umiejętności wypowiedzenia się na temat własnych przeżyć,
- kształcenie umiejętności odbioru różnych tekstów kultury,
- pokazywanie ciekawych form spędzania wolnego czasu,
- zachęcanie uczniów do wykorzystywania komputera do nauki,
- nauka wykorzystywania edytora tekstowego.

METODA: praca samodzielna

POMOCE: komputer, program WORD, program pocztowy

CZAS: 2 x 2 godz.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Rozmowa na temat obejrzanego filmu: *Harry Potter i insygnia śmierci*.
2. Samodzielne pisanie listu do koleżanki zawierającego opis filmu oraz opis swoich przeżyć związanych z filmem.
3. Wysyłanie listu na adres: sp28projektue@interia.pl
4. Poprawa napisanych prac.

Konspekt zajęć prowadzonych w ramach programu

W stronę wiedzy - drogą nowej edukacji,
współfinansowany przez Unię Europejską
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego:

UMIEM WIĘCEJ, SIĘGAM DALEJ

Cel główny zajęć:

- wszechstronne rozwijanie zainteresowań uczniów,
- wskazywanie uczniom sposobów samorealizacji,
- doskonalenie umiejętności dyskusji.

Cele szczegółowe:

- pomaganie dzieciom w zaakceptowaniu swoich różnych cech oraz różnic między sobą a innymi,
- odkrywanie przez dzieci oczekiwań w stosunku do siebie oraz pomaganie im w zaakceptowaniu swoich ograniczeń.

Osoba realizująca: Agata Bochenek

Grupa – dzieci klas czwartych

Termin i czas trwania zajęć: maj/czerwiec 2010, 2 godziny

Potrzebne materiały:

„Mapa pogody”, arkusze zasad, flamastry, arkusze „Zróznicowanie”, małe kawałki papieru, koszyczek, opaski na oczy, przybory rekreacyjne, ławeczki, piłeczki, „języki” itp., kosze na śmieci, kije z gazety, dwie układanki puzzli

Treści zajęć:

Taki jestem - Samoświadomość, prawda o sobie – mocne i słabe strony. Co to jest praca nad sobą? Jaki jestem w relacjach z innymi? Budowanie poczucia własnej wartości i pozytywnej samooceny. Odnajdywanie swoich zainteresowań.

Lp.	Część zajęć	Treści	Uwagi
1.	Część wstępna	<ol style="list-style-type: none">1. Przywitanie się i sprawdzenie samopoczucia dzieci za pomocą „Mapy pogody”.2. Integracja grupy. „Poznajmy się bardziej” – dzieci dokończają zdania.3. Przypomnienie zasad obowiązujących w grupie.4. Wprowadzenie do zajęć „Prastary ląd”. Prowadzący poleca dzieciom zamknąć oczy, uruchomić wyobraźnię i podaje wstęp w formie opowieści.	<p>Zabawy integrująco-terapeutyczne.</p> <p>Dzieci przywieszają na tablicy wcześniej ustalony i stworzony arkusz zasad.</p>
2.	Część główna	<ol style="list-style-type: none">1. Dzieci wypełniają arkusz „Zróżnicowanie”. Analiza w grupie pod względem cech, jakie powinien mieć przywódca/ przewodnik grupy, oraz podobieństw i różnic między członkami grupy.2. Opisanie dzieciom „Prastarego lądu”. Wyjaśnienie zasady zabawy „Nasz kierowca”. Jedna z grup wychodzi z sali, druga przygotowuje tor przeszkód. Potem następuje zamiana ról. Analiza zabawy uwzględniając kwestie akceptacji, umiejętności udzielania instrukcji, współdziałania, wspierania i pomocy drugiemu.3. Zabawa „Zbierz śmieci”. Dzieci wyobrażają sobie, że odkryły gniazdo pełne jaj dinozaura. Grupy mają po jednym koszu na śmieci („gniazdo dinozaura”) i po dwa kije zrobione z gazet, za pomocą których próbują jak najszybciej wtoczyć piłeczki ping-pongowe i kulki z gazet do kosza.4. Zabawa „Znajdź dinozaura”. Dwie grupy szukają ukrytych w pomieszczeniu kawałeczków swoich puzzli, przedstawiających dinozaury. Składają je i grupa, która pierwsza ukończy zadanie,	<p>Dzieci tworzą dwie grupy. Każda z nich losuje przewodnika, umieszczając w koszyczku kawałki papieru z wypisanymi imionami członków grupy.</p> <p>Dzieci – przewodnicy odpowiadają za zorganizowanie swoich grup, tak aby każda przeszła przez „bagno”.</p> <p>W formie zabawy dzieci odraewują napięcie związane z poprzednim ćwiczeniem, relaksują się, integrują swoje</p>

		przedstawia wiadomości nt. tego dinozaura.	grupy. Analiza zabawy ze zwróceniem szczególnej uwagi na zaradność, sposoby podziału pracy oraz siłę przy realizacji wymagań.
3.	Część końcowa.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dzieci dokończają zdanie: „Dziś najtrudniejsze dla mnie było..” 2. Dzieci porządkują salę, pożegnanie. 	

„Zimolubek i Królowa Śniegu”

Postaci: księżyc, gwiazda, mama, babcia, tata, dziadek, Zimolubek I, Zimolubek II, Zimolubek III, Lisek Chytrusek, Królowa Śniegu, Wrona, Wilk, Mikołaj, renifer;

Miejsce akcji: Pokój w domu Zimolubków, las, zamek złej królowej

Muzyka: „Zima” Vivaldi, „Mały księżę” z repertuaru Katarzyny Sobczyk, „Aaa kotki dwa” Grzegorz Turnau, efekty dźwiękowe

Księżyc

W zimowej krainie w maleńkiej chatce

Gdzie każdy szuka skarbów

Gwiazda oświecła jak w pięknej bajce

Ród zimolubków – skrzatów

(piosenka „My jesteśmy Zimolubki” – rap)

*My jesteśmy zimolubki,
Hopsa sa, hopsa sa,
Pod sosnami nasze budki,
Hopsa, hopsa sa,
Jemy mrówki, żabkie łapki,
Oj tak tak, oj tak tak,
A na głowach krasne czapki,
To nasz, to nasz znak.*

*Gdy ktoś zbłądzi, to trąbimy,
Trutu tu, trutu tu,
Gdy ktoś senny, to uśpimy,
Lulu lulu lu,
Gdy ktoś skrzywdzi zimolubka,
Ajajaj, ajajaj,
To zapłacze niezabudka,
Uuuuu.*

Narrator:

Mama i babcia pieką racuchy

Sprzątają kurze w pokoju

Czasem trzepią pierza z poduchy

Wieczorem szukają spokoju.

Tata skrzacików ciągle zajęty

Śrubokręt w ręce trzyma

Tutaj dokręci tam odkręci

Niestraszna przy nim zima.

Jest też i dziadek, który w fotelu

Bujanym często siada,

Czyta gazetę, fajeczkę pyka

Lub bajki opowiada.

Dziadek:

Usiądźcie przy mnie wnuczęta moje

Czas bajeczkę plecie

Dzisiaj o gwieździe wam opowiem

Którą kochają dzieci.

W odległej części czarnego nieba

Gdzie zorza ma swe królestwo

Księżę z małą różą zamieszkał

O niebie wiedział wszystko.

Gwiazda:

(piosenka „Mały Księżę” Katarzyna Sobczyk)

<http://www.youtube.com/watch?v=mon0qJIB3Pw>

Czy tam, gdzie świeci złoty wóz

Oglądasz Ziemię w swoich snach,

Gdzie pozostała z dawnych dni

Niby wspomnienie bajka ta.

W małej różce kochał się

Księżę na jednej z wielu gwiazd.

*Nie widział przedtem innych róż,
Kiedy w_daleki poszedł świat.*

*Na Ziemi zwątpił w_miłość swą,
Tę najpiękniejszą z_wszystkich snów,
Bo jak miał w_jednej kochać się,
Gdy ujrzał park z_tysiącem róż?*

*[Nie wierz swym oczom szepnął wiatr,
Jeżeli kochasz, sercem patrz.]*

*Zrozumiał wtedy Księżę to,
Że tylko jedna w_świecie jest,
Ta, którą kochał wszystkie dni
I wrócił znów do róży swej.*

*Gdzie jesteś, Mały Księżu, gdzie?
Odszedłeś z_mej księżeczki kart.
W_świecie, gdzie nikt nie kocha róż
Na zawsze ktoś pozostał sam.*

*W świecie, gdzie nikt nie kocha róż
Na zawsze ktoś pozostał sam.*

Babcia:

Spójrzcie na dziadka

A to ci heca! Łezkę ociera ukradkiem

To jest piosenka, którą mi śpiewał

Nie będąc jeszcze dziadkiem.

Mama:

Oj mamó, mamó! Kawał to czasu

Gdy jako dziewczynka mała

Wśród tego zgiełku, tego hałasu

W baśniach chowałam się cała.

Wtedy mi tatuś też opowiadał

O pewnym brodatym świętym,

Który w grudniową mroźną pogodę

Rozdawał dzieciom prezenty.

Tata:

I ja pamiętam jak co wieczora,
Gdy gwiazda świeciła polarna,
Na listy do Niego przychodziła pora
Choć ciepłej wody stała wanna.

Zimolubek I:

Jak miał na imię ten święty
Który przynosił dzieciom prezenty?

Tata:

Mikołaj jemu było na imię
Chodził w czerwonej czapce
Wielki wór na plecach trzymał
Na ciepłej z futra kufajce.

Miał renifera z dzwonkiem na szyi
Który go woził saniami
I małe elfy w zielonych czapkach
Były też przy nim czasami.

One to właśnie listy czytały
Piekiły pyszne ciasteczka
Prezenty dzieciom przygotowały
Które Mikołaj woził do mieszkań.

Babcia:

Pewnego razu zła Królowa Śniegu
Podstępem zwabiła zwierzączka.

Nie chciała bowiem, by do małych dzieci

Dostała się chociaż paczka.

Zabrała dzwonek z renifera szyi

I dzwoniąc go przywabiła

Do mrocznych komnat swojego zamku

Gdzie mroźna panowała zima.

Mama:

I od tej pory Mikołaj Święty

Na próżno szuka sposobu

By renifera ocalić z rąk wiedźmy

I rozwieźć prezenty w spokoju.

No moi drodzy

Koniec gadania

Przecież nadchodzi pora do spania!!!

(Zimolubki rozmawiają przebierając się do snu, patrząc na szklaną kulę)

Zimolubek II:

O! Jak ja marzę o komputerze,

Albo o małym ipodzie...

Zimolubek III:

Malutką paczkę prezentów chciałbym

znaleźć na skrzyni spodzie...

Może być piłka, tenis stołowy...

Zimolubek IV

A mi przychodzi do głowy

Góra czekolad pysznych

I jakieś żelki i jakieś chipsy...

(zasypiają przy dźwiękach kołysanki „Ach śpij kochanie” Grzegorz Turnau)

W górze tyle gwiazd

w dole tyle miast

gwiazdy miastu dają znać

że dzieci muszą spać

Ach śpij kochanie

jeśli gwiazdkę z nieba chcesz

dostaniesz

czego pragniesz

daj mi znać

ja ci wszystko mogę dać

więc dlaczego nie chcesz spać

Ach śpij bo nocą

kiedy gwiazdy się na niebie złączą

wszystkie dzieci nawet złe

pogrążone są we śnie

a ty jeden tylko nie

aaa aaa były sobie kotki dwa

aaaa aaaa szarobure szarobure obydwu

Ach śpij bo właśnie

księżyc ziewa

i za chwilę zaśnie

a gdy rano przyjdzie świt

księżycowi będzie wstyd

że on zasnął a nie ty

<http://www.youtube.com/watch?v=pj5Bi3fU1AE>

(Zimolubek pakuje torbę, do której wkłada szklaną kulę, świeczkę, czekolada, cukierki. Ubiera czapkę, szalik i rękawiczki, na palcach, patrzy na śpiących i mówi szeptem)

Zimolubek:

Odnajdę zimną Panią i jej groźny zamek

Uwolnię renifera i oddam jego panu

Zamienię Zimolandię w błyszczącą krainę

Będzie się podobać i chłopcu i dziewczynie

Znowu na sankach pomkną z góry na pazury

Niejednego bałwanka ulepią z białej kuli

A Święty Mikołaj już nie będzie smutny

Ten ważny dzień nie będzie taki nudny

Dzieci napiszą do niego listów masę

O zbyt dużo prezentów prosząc czasem

Moi bracia i siostry dostaną co chcieli,

A z góry zaśpiewają kołysankę anieli.

Wyruszą więc w drogę niech gwiazda kieruje

Myślę, że jej nie zgubi - księżyc zaczaruje,

By lśnił jasnością jak świeczek tysiące,

Albo jak ognisko czerwienią płonące.

(muzyka – Vivaldi „Zima”, efekty dźwiękowe)

Lis Chytrusek:

Gdzie wędrujesz tak po śniegu Zimolubku mały?

Przecież śniegu po kolana i wichry zawiąły?
Zaśpiewały zaszumiały w konarach choinek,
Mrozem się pokryły twoje ręce zimne.

Zimolubek:

Szukam zamku złej królowej, która rena więzi.
Chcę tam dotrzeć i uwolnić zwierzaka z uwięzi!
A od strasznej białej damy zdobyć jedno słowo,
Że zostanie tylko dobrej zimy królową!

Lisie! Może wiesz, gdzie się zamek ten znajduje?
Wskaż mi drogę! Bardzo ładnie za to podziękuję!

Lis Chytrus:

Co ja z tego będę miał oprócz słowa?
Musisz mi coś z torby dać...
Coś tam przygotował?
Jestem Lis jedyny chytrus na tę okolicę
za każdą przysługę tego sobie liczę!
(Zimolubek wyciąga przysmak)
Chodź więc za mną - wskażę drogę!
(do siebie)
Oj Królowa da mi za to już nagrodę!!!

(wędrują przy muzyce instrumentalnej)

Królowa Śniegu:

Kto to jest z tobą Kochany mój sługo!!!
Dlaczego musiałam czekać na was aż tak długo?

Lisek Chytrusek:

Na leśnej drodze znalazłem go nocą.
Mówił, że jest skrzatem który szuka rena.
Ze strachu nogi pewnie mu się poca,
Ale teraz już ucieczki nie ma.

Królowa Śniegu:

Podejdz bliżej skrzacie mały!
Jesteś w śniegu cały!
Drżysz tu z zimna
Jak osika na wietrze
W moim zamku mroźne jest powietrze!!!

Zimolubek:

Droga Pani przychodzę w gościnę,
Chcę poznać bliżej piękne twoje imię.
Chcę by z tobą wszystkim było miło,
By o tobie każde dziecko śniło...

Królowa Śniegu:

Mów mi zaraz o co chodzi? Po co ci ta zmiana?
Żebym była dla dzieci jak mama kochana,
Czasem surowa i mroźna z kwiatami na szybie.
To znów łagodna i zawsze szczęśliwa...

Zimolubek:

Mam dla ciebie ma Królowo kulę czarodziejską
Która zmieni twój chłód serca w twego serca ciepło...
I uwolnisz renifera! Toż to zimowe piekło!!!
Pozwól mu się spotkać z jego przyjacielem
Mikołajem, który już czekał czasu wiele.
(*wyciąga czarodziejską kulę*)

Królowa Śniegu:

Jaka piękna... jaka ciepła... pełna tej miłości...
Pełna uczuć, których tyle w twoim domu gości!
Działa na mnie swym zaklęciem jedynym na świecie,
Które macie zawsze w sobie, a o nim nie wiecie.

To życzliwość i praca nie tylko dla siebie,
każdy czuje się jak we własnym niebie.
Nie chcę już złości ni lenistwa, egoizmu mego,
Jak być dobrą i pomocną uczysz mnie kolego!

Weź ze sobą renifera niech służy Świętemu!
Jedź do domu! Nie ustawaj w biegu!
Pewnie mama już wygląda za tobą przez okno,
A babci oczy całe we łzach mokną.

Osiadłajcie renifera niech wyrusza w drogę,
A ja znaleźć drogę w nocy chętnie wam pomogę...
Wrono, wrono przewodniczko! Przyleć do mnie szybko!
Zapal świeczkę - niechaj będzie zagubionych nitką!

Wrona:

Chodźcie za mną, ja wam pomogę!
Pokażę najkrótszą do domu drogę.
A na skraju Zimolandii zawołamy wilka!
On zaprowadzi dalej!!!
Spotkacie swoich za chwilkę!
(*wędrują – taniec*)

Wilku, wilku! Gdzie jesteś psisko bardzo dziękuję?
Zmęczenie ze smutkiem wstrząsnęło skrzacikiem!!!

Wilk:

Nie skrzecz sroko, głowa boli od rana samego.
Cóż to mały! Jestem twym kolegą,
Weź za uzdę swego rena zadzwoń dzwoneczkami
Zaraz zjawi się Mikołaj ze swymi skrzatami.
Zapakuje cię na sanie i okryje kocem
Nie będziesz się tułał po lesie ciemną nocą
(*dzwoni dzwoneczkiem, zjawia się Mikołaj*)

Mikołaj:

Zimolubku przyjacielu niechaj cię uściskam!
Jesteś jeszcze taki mały chodź zobaczę z bliska...
Małe ciało lecz odważne twoje serce wielkie
Nawet zła królowa przy tobie mięknie!
Od tej pory dzieci zawsze prezenty dostaną

I na mrozie wesoło się pobawią
Zamiast siedzieć w dusznym domu i patrzeć przez szybę
będą sanki, narty, łyżwy i bitwy na niby

(taniec postaci)

Księżyc:

Poznaliście wszyscy tę przygodę zimową
Jak skrzat poradził sobie ze złą królową.
Cała rodzina była w bajce szczęśliwa
Jednak w prawdziwym życiu różnie to bywa.

Więc dajcie mi teraz słowo
Że nie będziecie wędrować drogami
I nie oddalicie się od domu sami
Zawsze pytajcie o zdanie rodziców
I bądźcie w pobliżu, kiedy zawołają!
Kurtyna

Autor: Klaudia Widera

Konspekt zajęć

Temat: Czym jest teatr?

Cel główny:

- uporządkowanie i uzupełnienie wiedzy o teatrze

Cele operacyjne:

Uczeń:

- formułuje definicję teatru i jego rodzaje
- nazywa poszczególne tworzywa teatralne
- udziela odpowiedzi na pytania dotyczące tworzywa teatralnego
- dobiera definicje do pojęć
- dyskutuje, argumentuje, wyciąga wnioski
- buduje słownik pojęć teatralnych
- wskazuje ponadczasowość tej dziedziny sztuki

Pomoce:

1. H. Witalewska „Bogactwo i różnorodność sztuki teatru”, Maria Nagajowa „Świat w słowach i obrazach”.
2. Kasetą Video – Dramat i teatr – film pt. „Znaki teatru” (13 min. 8 sek.)
3. Słownik Języka Polskiego
4. Kartki, zakreślacze

Metody i techniki prowadzenia zajęć:

- pogadanka wstępna
- burza mózgów
- praca zespołowa i indywidualna
- praca z tekstem źródłowym
- dyskusja
- praca ze słownikiem
- oglądowa

Przebieg zajęć:

Zad. 1

- uczniowie – krótkie wypowiedzi na temat: Czy lubię oglądać spektakle i dlaczego? Jakie znam rodzaje teatru?
- nauczyciel –wygłasza pogadankę na temat różnorodności środków wyrazu poszczególnych dziedzin sztuki

Zad. 2

- a) praca indywidualna z wykorzystaniem tekstu źródłowego
 - odczytanie tekstu „Bogactwo i różnorodność sztuki teatru”
 - zaznaczenie szukanych informacji – fragmentów dotyczących znaków teatru i ich funkcji
 - Znaki teatru: 1) słowo, 2) gra aktorska – gest, mimika, ruch sceniczny, 3) charakteryzacja – fryzura, makijaż, kostium, 4) scenografia – dekoracja, rekwizyty, 5) muzyka, efekty akustyczne, 6) światło
- b) omówienie pojęć przez uczniów – wspólne uzupełnienie informacji

Zad. 3

- obejrzenie filmu „Znaki teatru” – ze zwróceniem szczególnej uwagi na znaki teatru i ich funkcje

Zad. 4

-praca w grupach:

wykonanie tabeli – zgromadzenie materiału na podstawie przeczytanego tekstu i obejrzanego filmu – wg wzoru: znak teatru - funkcja w teatrze

Grupa I - słowo, gra aktorska – gest, mimika, ruch sceniczny,

Grupa II - charakteryzacja – fryzura, makijaż, kostium,

Grupa III - scenografia – dekoracja, rekwizyty,

Grupa IV - muzyka, światło, efekty akustyczne.

Zad. 5

Prezentacja :

- przedstawiciele grup prezentują wyniki pracy

Zad. 6

Podsumowanie:

-podkreślenie roli twórcy teatralnego w odbiorze treści sztuki

-zadanie dla chętnych: wykonanie słowniczka pojęć teatralnych

Konspekt zajęć

Temat: Dawno, dawno temu... - baśnie, które opowiadała mi moja mama.

Cel edukacyjny:

- pokazanie teatru jako źródła przekazów medialnych,
- kształtowanie wrażliwości na piękno dzieł sztuki,
- rozwijanie uczuć wyższych i wrażliwości.

Cele operacyjne:

Uczeń potrafi:

- opowiedzieć poznane baśnie, bajki i legendy historyczne;
- wymienić cechy gatunków: bajka, baśń, legenda;
- scharakteryzować bohaterów baśni o Roszpunce, wskazać cechy charakterystyczne dla bohaterów baśni;
- ułożyć prosty wiersz i zapisać go w formie graficznej;
- uważnie słuchać wypowiedzi innych kolegów;
- korzystać ze słowników;

Uczeń zna:

- terminy: bohater, wątek, akcja, autor, narrator,
- pisać charakterystykę,
- pracować w grupie.

Metody i formy pracy:

- dyskusja,
- praca ze słownikiem,
- ćwiczenia w pisaniu,

- ćwiczenia w opowiadaniu,
- praca grupowa,
- praca indywidualna.

Środki dydaktyczne:

- arkusze brystolu, flamastry kasety z muzyką z przedstawienia;
- „Podręczny słownik terminów literackich” pod red. Janusza Sławińskiego.

Tok zajęć:

1. Nauczyciel wprowadza uczniów w problematykę lekcji, czytając fragment tekstu z przedstawienia „Baśń o Roszpunce”:

*„Wyobraźcie sobie: kiedy, gdy na świecie nie było jeszcze godzin ani kilometrów, a o porządek w lasach dbały leśne elfy, nad ziemią cichutko szeptały się baśnie, a zaczynały się one zazwyczaj tak:
Dawno, dawno temu, za siedmioma górami, za siedmioma rzekami, za siedmioma lasami, w pewnym niewielkim domu żyli sobie..”*

2. Nauczyciel prowokuje wspomnienia z dzieciństwa. Zadaje pytania:

Kto opowiadał im baśnie?

Jakie baśnie poznali w dzieciństwie?

Jak często opowiadano im baśnie?

Po dyskusji nauczyciel proponuje, aby jeden z uczniów opowiedział ulubioną baśń z dzieciństwa.

3. Uczeń opowiada baśń. Reszta grupy uważnie słucha. Następnie dzieci dzielą się wrażeniami, przypominają sobie baśnie swojego dzieciństwa.

Dzieci wymieniają słowa, które kojarzą się z baśnią.

4. Nauczyciel dzieli uczniów na 3 grupy. Każda z nich tworzy plakat dotyczący innego gatunku literackiego i przygotowuje opowieść dla niego charakterystyczną:

baśń - legenda - bajka

5. Uczniowie dokonują prezentacji plakatów oraz opowiadają baśń, bajkę i legendę.

6. Po prezentacji plakatów i przygotowanych utworów, uczniowie konfrontują swoją wiedzę z definicjami umieszczonymi w słowniku.

7. Nauczyciel prosi o zwrócenie szczególnej uwagi na cechy baśni, a zwłaszcza na cechy bohaterów baśniowych. Proponuje uczniom napisanie charakterystyki Roszpunkki. Prosi o przypomnienie planu charakterystyki.

- wygląd zewnętrzny,

- cechy charakteru,

- ocena postaci.

8. Uczniowie samodzielnie dokonują charakterystyki Roszpunkki.

9. Uczniowie przedstawiają prace. Uzupełniają własne zapisy o informacje, które wprowadzają koledzy.

10. Nauczyciel wprowadza muzykę z przedstawienia i proponuje działania twórcze. Zadaniem jest napisanie wierszem tekstu, który będzie nawiązywał do treści przedstawienia, zostanie zapisany w formie graficznej nawiązującej do scenografii, a utrzymany będzie w rytmie hip - hopu.

11. Uczniowie prezentują swoje utwory.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Temat: „ Jak panować nad własną złością?”

Cele:

- uczeń rozpoznaje uczucia złości, gniewu - własne i cudze
- uczeń nazywa uczucia złości, gniewu
- uczeń dostrzega potrzebę nieagresywnego reagowania na przemoc
- uczeń umie panować nad złością

Metody: aktywizujące

Scenariusz Nr 1

1. Wymień nazwy uczuć.

2. Co to są uczucia?

Uczucia to jest to, co czujemy w różnych sytuacjach.

Uczucia przyplływają i odpływają. Mają różne natężenie.

Uczucia są neutralne, nie są ani dobre, ani złe.

Nie mamy wpływu na nasze uczucia, mamy wpływ na nasze zachowanie.

Duży wpływ na nasze uczucia mają nasze myśli.

3. Przedstaw za pomocą pantomimy uczucia.

Dlaczego ważne jest mówienie o uczuciach? Jeśli dzielimy się przyjemnymi uczuciami, to wtedy dajemy innym radość, a jeżeli mówimy o uczuciach nieprzyjemnych, to tracą one swoją moc (obłąskawiamy je).

Nauczyciel powinien podkreślić:

Złość jest naturalnym ludzkim uczuciem, które doświadcza każdy człowiek. Nie sama złość, ale to, jak dana osoba nie pokieruje może mieć negatywne skutki. Złość informuje, że coś jest nie tak.

4. Gdzie w naszym ciele mieszka złość?

Należy poprosić uczniów, aby zaznaczyli na schemacie człowieka - załącznik nr 1, gdzie mieszka w nich złość, gniew. Poprosić należy o pokazanie prac i omawiamy je, można wskazać podobieństwa i różnice.

5. Co dzieje się z ciałem człowieka kiedy przeżywa uczucie złości?

Nauczyciel powinien podkreślić:

Każdy doświadcza różnych objawów złości w organizmie; kogoś może boleć głowa, komuś pocą się ręce, robi się czerwony, komuś innemu chce się płakać. Doświadczenie takich objawów jest najzwyklej naturalne.

Należy poprosić uczniów, żeby podzielili się swoją wiedzą. Ich wypowiedzi można uzupełnić omawiając rysunek – załącznik nr 2.

Jak się zachowują, gdy przeżywają uczucie złości?

(np. nie wiemy co robimy, przestajemy logicznie myśleć, tracimy kontrolę nad sobą)

6. Spytać należy uczniów, czy w ostatnim czasie zdarzyło im się rozłościć, jeżeli np. ktoś mnie wyśmiewa, bije, wyzywa...

Nauczyciel powinien podkreślić:

Złość to bardzo silne uczucie. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że to złość weźmie górę nad nami, a my nie zdołamy nad nią zapanować.

7. „Iskierka”.

Dzieci stoją w kręgu. Nauczyciel ściska rękę dziecka stojącego z lewej strony. Uczeń przekazuje uścisk kolejnemu dziecku.

Scenariusz Nr 2

1. Rundka początkowa

Czuję się ...

2. Sposoby radzenia sobie ze złością.

Istnieją fizjologiczne metody, których użycie łagodzi objawy złości w organizmie

- oddychanie (koncentracja na głębokim, wolnym oddechu),

- liczenie od 10 do 1,

- rozluźnienie mięśni.

Nauczyciel pyta uczniów , czy znają jakieś sposoby radzenia sobie ze złością?

3. Przedstaw swoje sposoby radzenia sobie ze złością:

- odejście,

- wyobrażenie sobie przyjemnej sytuacji,

- powiedzenie tego co się czuje,

- zastosowanie hamulców złości – myśli zmniejszające złość.

Nauczyciel powinien podkreślić:

Opanowanie złości polega na uświadomieniu sobie swoich emocji, niedopuszczanie do niewłaściwej reakcji i zastąpieniu jej pozytywnym zachowaniem.

4. Uczniowie mają za zadanie wypisać myśli, jakie pojawiają się przed, w trakcie i po wybuchu złości.

5. Poprosić należy uczniów, żeby wypisali myśli powstrzymujące wybuch złości

Nauczyciel powinien podkreślić:

Powiedz to słowami a nie pięściami.

Powiedz, co czujesz?

6. Zapoznanie z czterostopniową procedurą wyrażania gniewu, złości.

- mów co takiego robi druga osoba, co tobie przeszkadza.

- powiedz co czujesz w sposób zgodny z uczuciami i jeszcze raz powiedz co robi ta osoba

- powiedz o zapleczu

Zaplecze to jest takie nasze zachowanie, którego intencją jest zabezpieczenie nas przed przyrostem złości.

- Realizacja zaplecza

Stosujemy, gdy poprzednie etapy nie dały porządanego efektu i polega na realizacji zaplecza.

7. Ogrywanie scenek.

Ktoś mnie popycha.

Ktoś mnie wyzywa.

Ktoś w kinie kopie moje krzesło.

Ktoś wyśmiewa się z mojego ubrania.

Nauczyciel powinien podkreślić:

Czasami dokuczanie jest niezamierzone, dzieje się niechcący.

8. Rundka końcowa

Dzisiejsze spotkanie

Załącznik numer 1

Załącznik numer 2

KONSPEKT ZAJĘĆ

Temat: Czym jest szczęście?

Cele: uczeń

- uświadamia sobie co oznacza pojęcie szczęścia, kiedy czuje się szczęśliwy a kiedy nie szczęśliwy,
- współdziała w grupie,
- rozwija wyobraźnię twórczą,
- doskonalą umiejętność wypowiedzania się na podany temat,
- przeżywa radość ze wspólnej zabawy.

Formy:

- indywidualna
- zbiorowa

Metody:

- aktywizujące: słoneczko,
- słowne – rozmowa
- zajęć praktycznych

Środki dydaktyczne

- papier samoprzylepny
- kredki pastelowe
- kartki papieru rysunkowego
- flamastry
- magnetofon
- nagranie z bajki 'Troskliwe misie', pt. 'Chcę żeby świat się śmiał'
- wiersz Piotra Łosowskiego, pt. 'Szczęście'.

Część wstępna

1. Wejście przy dźwiękach wesołej muzyki – np. nagranie z bajki 'Troskliwe misie', pt. 'Chcę żeby świat się śmiał'.

2. Nie dokończone zdanie: 'Dziś czuję się...'

Na dużym arkuszu szarego papieru, rozłożonym na podłodze, dzieci kończą zdanie.

3. Powitanie.

Nauczyciel wita się z dziećmi, które:

- dobrze się czują
- chętnie przyszły na zajęcia
- ciekawe, co też będzie działo się na zajęciach,
- są w dobrym humorze
- są gotowe do zajęć.

Dzieci, które poczuły się powitane, machały ręką i krzyczały: 'Hej!'

Część główna

4. Odczytanie przez nauczyciela wiersza P. Łosowskiego pt. 'Szczęście'.

'Uśmiech mamy, chleb na stole,
jasny i radosny świat,
piłka w parku, książka w szkole
i ktoś bliski niczym brat...
To wystarczy. I nic więcej
nie wypada nawet chcieć,

bo to jest zwyczajne szczęście,
które niesie każdy dzień...
Przyjaźń, uśmiech i przygoda,
radość pierwszych własnych dróg,
las zielony, srebrna woda,
niebo pełne ptasich nut...
To wystarczy. Po co więcej,
gdy los do nas śmieje się?
To jest właśnie nasze szczęście,
które niesie każdy dzień!

5. Rozmowa na temat wiersza.

określenie nastroju,
wyszukanie różnych znaczeń szczęścia.

6. Czym jest dla mnie szczęście? – słoneczko pomysłów.

Każde dziecko otrzymuje dwie kartki i na każdej z nich zapisuje co sprawia, że czuje się szczęśliwe. Z powstałych propozycji dzieci wspólnie z nauczycielem układają słoneczko. Te same cechy tworzą promienie. Następnie wszyscy skupiają się wokół słoneczka i omawiają wszystkie promienie.

7. Zajęcia plastyczne 'Moje szczęśliwe chwile – te małe i te duże'.

Uczniowie rysują szczęśliwe sytuacje ze swojego życia. Nauczyciel zwraca uwagę na odpowiedni dobór kolorów, aby pasowały do danej sytuacji. Po skończonej pracy następuje prezentacja rysunków. Uczniowie siadają w kręgu i kładą przed sobą swoje prace; omawiają je wraz z nauczycielem:

- Po czym poznaję, że jestem szczęśliwy?
- Czy było dla mnie łatwe znaleźć powody do szczęścia?
- Czy przeżywałem szczęśliwe chwile sam, czy też wspólnie z innymi osobami?
- Jak bym się czuł gdybym nie był szczęśliwy?

Należy pokazać dzieciom, że chwile szczęścia przychodzą do nas bez specjalnej zasługi z naszej strony oraz, że nie można ich zwykle zaplanować. Na takie chwile trzeba się po prostu otworzyć i korzystać z nich.

8. Radosny taniec – 'Stań ze mną w koło'.

Uczniowie ustawieni są parami po obwodzie koła, trzymają się skrzyżnie za ręce tańczą i śpiewają:

Stań ze mną w koło,
Będzie nam wesoło,
Stań ze mną w koło,
Będzie nam wesoło,
Zatańcz ze mną aha, ha!
I zaśpiewaj aha, ha,
Zatańcz ze mną aha, ha!
I zaśpiewaj aha, ha,
Podam Ci rękę prawą,
A tobie podam lewą,
A z tobą będę dalej tańcować.

Taniec:

16 kroków po obwodzie koła,
2 kroki do przodu, 3 przytupy,
2 kroki do tyłu, 3 przytupy,
Zwrot twarzami do siebie; podajemy prawą dłoń;
Koło zewnętrzne przesuwa się o osobę prawo
Podajemy sobie z drugimi partnerem lewe dłonie;
Kolo zewnętrzne przesuwa się o jedną osobę w prawo
Podajemy dwie dłonie trzeciemu partnerowi i powracamy do ustawienia początkowego.

Część końcowa

9. Pantomima.

Dzieci pokazują, nie używając przy tym słów, co najbardziej podobało im się na zajęciach.

10. Informacja zwrotna – 'Buźki'.

Dzieci wybierają wycięte z brystolu 'buźki', odzwierciedlające ich nastrój podczas zajęć: radość, smutek, obojętność i umieszczają je w kopertach oznaczonych 'buźką' w określonym nastroju.

RADOŚĆ SMUTEK OBOJĘTNOŚĆ

Literatura

1. Baum Heike, Małe dzieci – duże uczucia. Dzieci odkrywają w zabawie swoje emocje, Wydawnictwo JEDNOŚĆ, Kielce 2002,
2. Bissinger – Ćwierz Urszula, Muzyka i ruch dla każdego, Wydawnictwo KLANZA 2000,
3. Weston Denise Chapman, Weston Mark, Co dzień mądrzejsze. 365 gier i zabaw kształtujących charakter, wrażliwość i inteligencję emocjonalną dziecka, Prószyński i S-ka, Warszawa 1999.
4. Vopel Klaus, Gry i zabawy interakcyjne dla dzieci i młodzieży, cz. I, Wydawnictwo JEDNOŚĆ, Kielce 1999,
5. 'Zwierciadło' nr 6/2004.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Temat: Sztuka Origami. Od figury do kształtu.

Cele lekcji. Uczeń:

- umie przedstawić przedmioty za pomocą figur geometrycznych,
- potrafi wykonać układy z podobnych elementów,
- z powodzeniem tworzy estetyczne, wieloelementowe kompozycje
- doskonali sprawność manualną, koncentrację, wyobraźnię, koordynację wzrokowo - ruchową oraz dokładność i staranność pracy,
- zgodnie, odpowiedzialnie współpracuje w grupie, czerpie satysfakcję z pracy i z bycia potrzebnym.

Środki dydaktyczne: książki, przewodniki po sztuce origami min. D. Dziamska: "Smoki i inne papierowe cuda", „Papierowe cuda w bajkach”, T. Takahama „Origami.

15 prostych modeli zabawek”, różne przykłady wykonanych prac, kolorowe kartki, klej, nożyczki, cyrkiel.

Techniki: rysowanie, wycinanie, składanie, klejenie.

Metody: pogadanka, opis z prezentacją, praca własna uczniów

Forma pracy: indywidualna i w zespołach.

Przebieg lekcji:

- 1) Powitanie, czynności organizacyjne.
- 2) Prezentacja przygotowanych przez uczniów materiałów związanych z lekcją – własne pomysły wycinanek i wyklejanek.
- 3) Kilka informacji na temat sztuki origami: Origami tak jak każda inna sztuka ma swą ciekawą historię, która rozwinęła wiele technik i sposobów składania. Składanie papieru wymyślono w starożytnych Chinach . Wykorzystywano je podczas obrzędów grzebania zmarłych. Zamożne rodziny składały do grobowców zmarłego i wszystkie przedmioty, które służyły mu za życia. Plemiona koczownicze grabiły owe grobowce ze względu na wielką wartość tych przedmiotów. Z biegiem lat zamieniono je więc na papierowe repliki. Również mniej zamożni palili je na stosach wraz ze zmarłymi. Do dziś w niektórych małych chińskich miasteczkach istnieją sklepy, w których można kupić charakterystyczny pogrzebowy papier do składania oraz w gotowe figurki. W dniu pogrzebu rodziny zanoszą papierowe kwiaty, zwierzęta i palą na stosie

pogrzebowym. Sztukę origami znają również inne ludy Dalekiego Wschodu. Korea, Wietnam, ale najbardziej wyspecjalizowała się w tym Japonia. Japończycy stworzyli tysiące papierowych form, różnorodne techniki składania, pierwsi zaczęli tworzyć podręczniki do nauki tej pięknej sztuki, mistrzowie uczą technik origami na wielu kontynentach. Produkują najodpowiedniejszy papier do składania. Origami może być płaskie (z koła, kwadratu, trójkąta oraz z płaszczyzn niedoskonałych) lub przestrzenne. Kirikomi origami to technika, która dla efektowniejszego wykończenia papierowej figurki dopuszcza wykonanie kilku nacięć nożyczkami (n-l demonstruje stosowne przykłady). Może być też origami wieloelementowe, czyli złożone z kilku oddzielnie składanych elementów, do których montowania można zastosować klej. Dziś używa się tej sztuki jako terapii oraz metody nauki pomagającej w rozwoju zarówno ludzi upośledzonych jak i wybitnie zdolnych.

4) Prezentacja i omówienie zadania do wykonania: „Szopka betlejemka - origami płaskie z koła”. Zespoły otrzymują przykładowe prace na wzór. Następnie samodzielnie lub z pomocą nauczyciela dzielą się zadaniami. Każdy z członków grupy wycina inny element dla wszystkich przy stole, potem uczniowie wymieniają się swoimi elementami. Rozplanowują położenie figur i starannie przyklejają cały układ na swoją kartkę. Kryterium oceny będzie: poprawność wykonania zadania, dokładność, tempo i estetyka pracy.

5) Podział uczniów na dwa zespoły, przestawienie stołów i krzeseł. Rozpoczęcie pracy dzieci. Nauczyciel dyskretnie nadzoruje jej przebieg.

6) Sprzątanie, ocena i omówienie prac. Podsumowanie i pożegnanie.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Z wizytą w muzeum

CELE ZAJĘĆ

a) Wiadomości

Uczeń:

- zna treść wiersza Wisławy Szymborskiej pt. „Muzeum”,
- zna słownictwo związane z muzeami,
- posiada wiedzę o instytucjach muzealnych,

b) Umiejętności

Uczeń:

- prezentuje rodzinną pamiątkę, opisując jej wygląd oraz opowiadając o jej historii i znaczeniu,
- przyporządkowuje ilustracje eksponatów muzealnych odpowiednim rodzajom muzeów,
- porządkuje słownictwo związane z muzeami i zapisuje je w formie mapy mentalnej,
- korzysta ze słownika,
- czyta ze zrozumieniem,
- nazywa użyte w utworze środki stylistyczne,

c) Postawy

Uczeń:

- aktywnie uczestniczy w prezentacji pamiątek rodzinnych oraz w dyskusji,
- chętnie i otwarcie wyraża swoje zdanie,
- wykazuje się zaangażowaniem i kreatywnością podczas pracy zespołowej,
- rozwija zainteresowania historyczne,
- okazuje szacunek dla polskiego dorobku kulturowego,
- dba o kulturę i poprawność języka podczas budowania wypowiedzi ustnej i pisemnej.

METODY PRACY

- prezentacja ustna pamiątek rodzinnych,
- mapa mentalna,
- praca ze słownikiem,
- praca z tekstem,
- ćwiczenia redakcyjne,
- praca grupowa.

FORMY PRACY

- indywidualna,
- grupowa,
- zbiorowa.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- podręcznik do kształcenia literackiego i kulturowego „Słowa na start”,
- karta pracy „W muzeum”,
- przedmioty będące rodzinnymi pamiątkami przyniesione przez uczniów,
- słowniki języka polskiego,
- arkusze papieru.

PRZYGOTOWANIE DO LEKCJI

Uczniowie przynoszą na lekcję przedmiot będący rodzinną pamiątką, przygotowują się do zaprezentowania go (według planu przygotowanego przez nauczyciela – ZAŁĄCZNIK 1), zbierając jak najwięcej informacji na jego temat.

PRZEBIEG LEKCJI

FAZA WPROWADZAJĄCA

1. Czynności organizacyjne: sprawdzenie obecności, uświadomienie uczniom celów lekcji, podanie tematu lekcji.
2. Osoby chętne prezentują pamiątki rodzinne przyniesione do szkoły według podanego planu.
3. Po zakończeniu prezentacji nauczyciel inicjuje rozmowę na temat miejsc, w których gromadzone są przedmioty mające wartość historyczną. Uczniowie wyjaśniają, czym zajmują się muzea i jakie przedmioty są w nich prezentowane.
4. Aby poszerzyć słownictwo uczniów związane z muzeami, nauczyciel poleca zapoznanie się z testem z karty pracy (ZAŁĄCZNIK 2) - zadanie 1. Po jego rozwiązaniu i odczytaniu odpowiedzi, uczniowie wykonują zadanie 2 z karty pracy. Łączą rysunki przedstawiające eksponaty muzealne z odpowiednimi rodzajami muzeów. Następnie wymieniają się w parach kartami pracy i sprawdzają sposób wykonania ćwiczenia przez kolegę/ koleżankę z ławki.

FAZA REALIZACYJNA

1. Celem kolejnego zadania jest usystematyzowanie i pogłębienie wiedzy o muzeach. Nauczyciel dzieli klasę na cztery grupy. Każdy zespół otrzymuje arkusz papieru, zestaw słownictwa (ZAŁĄCZNIK 3), słownik języka polskiego.

2. Nauczyciel podaje pojęcie kluczowe – jest nim słowo muzeum oraz trzy wyrazy (zabytki, typ ekspozycji, rodzaje muzeów) związane z tym miejscem, które uczniowie zapisują na środku arkusza. Dodatkowo uczniowie otrzymują słownictwo dotyczące muzeum. Niezrozumiałe wyrazy wyjaśniają przy użyciu słownika. Zapisują słownictwo na arkuszach, tak by utworzyło układy wzajemnych powiązań. Przedstawiają podział muzeów ze względu na rodzaj zgromadzonych eksponatów.
3. Po zakończeniu pracy grupy kolejno prezentują mapy mentalne i porównują je ze sobą.
4. Uczniowie czytają utwór Wisławy Szymborskiej „Muzeum”. W celu sprawdzenia zrozumienia jego treści nauczyciel zadaje uczniom pytania dotyczące wiersza.
5. Uczniowie wykonują ćwiczenie 1 na str. 100 „Po przeczytaniu...” oraz ćwiczenie 3 na str. 101.
6. Następnie nauczyciel poleca uczniom odnalezienie w wierszu środków stylistycznych, nazwanie ich.
7. Na polecenie nauczyciela uczniowie wykonują ćwiczenie 3 w karcie pracy. Wstawiają odpowiednie wyrazy w wykropkowane miejsca tekstu będącego przestaniem wiersza.

FAZA PODSUMOWUJĄCA

1. Nauczyciel prosi uczniów o dokończenie podanej myśli:

Muzea są potrzebne, ponieważ

2. Podanie i omówienie pracy domowej:

- a) Dla osób, które nie były na szkolnej wycieczce patriotycznej

str. 101 Myślę, że...

Czy rzeczywiście po człowieku zostają tylko przedmioty,
których używał za życia. Odpowiedź uzasadnij w kilku zdaniach.

- b) dla osób, które były na szkolnej wycieczce

Wymień przynajmniej trzy nazwy muzeów, w których byłeś podczas ostatniej szkolnej wycieczki, określ ich rodzaj, wypisz eksponaty, jakie widziałeś, krótko je opisz.

ZAŁĄCZNIK 1

Plan prezentacji pamiątki rodzinnej

1. Wygląd pamiątki i jej przeznaczenie.
2. Wiek i wartość przedmiotu.
3. Pochodzenie pamiątki.
4. Znaczenie pamiątki dla rodziny.

ZAŁĄCZNIK 2

W muzeum

1. Rozwiąż test wiedzy o muzeum, zaznaczając odpowiedź przy właściwych dokończeniach zdań.

Kustosz to:

- a) wyjątkowo cenny zabytek
- b) osoba, która wpuszcza zwiedzających do muzeum
- c) pracownik muzeum opiekujący się zbiorami
- d) inaczej przewodnik

Ekspонатem jest:

- a) przedmiot umieszczony w gablocie
- b) wyjątkowy okaz roślinny
- c) przedmiot wystawiony w muzeum na pokaz
- d) przedmiot wystawiony na licytacji

Ekspozycja w muzeum to:

- a) inaczej wystawa
- b) rodzaj lekcji muzealnej
- c) położenie, usytuowanie budynku w terenie
- d) zbiór wszystkich zaprezentowanych w nim zabytków

Zbiory muzealne to:

- a) zbiórka pieniędzy na rzecz muzeum
- b) kolekcja wszystkich przedmiotów o wartości historycznej
- c) wyłącznie najcenniejsze dzieła sztuki malarskiej
- d) gromadzenie się w muzeum dużej liczby osób

2. Połącz ilustracje przedstawiające rodzaje eksponatów z odpowiednimi nazwami muzeów.

muzeum techniki

muzeum etnograficzne

muzeum przyrodnicze

muzeum sztuki

muzeum archeologiczne

3. Uzupełnij tekst, wpisując podane wyrazy lub wyrażenia w odpowiednie miejsca.

twórca, pamięć, wyścig, czas, martwe, nieśmiertelność, życie ludzkie

..... jest nietrwałe i szybko przemija. Po człowieku zostają tylko
..... przedmioty. W ten sposób zwycięsko wygrywają one z czasem.
Człowiek jest ich Jednak to nie on, lecz jego wytwory uzyskują na tym świecie
..... Tylko człowiek ma wpływ na to, jak wykorzysta swój Od
tego, co po sobie pozostawi, zależy, jak długo przetrwa o nim.

ZAŁĄCZNIK 3

Słownictwo potrzebne do wykonania mapy mentalnej:

etnograficzne, biograficzne, zbiory, stała, czasowa, skansen, historyczne, wystawa, przyrodnicze, izba pamięci,
wojskowe, techniki, artystyczne, archeologiczne, eksponaty

ZABYTKI

MUZEUM

TYP EKSPOZYCJI

RODZAJE MUZEÓW

KONSPEKT ZAJĘĆ

Temat: Jak działa bank?

Cel główny:

- utrwalenie i usystematyzowanie wiadomości dotyczących procentów oraz poznanie zasad funkcjonowania banku,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie przez rozwiązywanie zadania długoterminowego.

Cele operacyjne:

Poziom wiadomości.

Uczeń: zna i rozumie pojęcia: procent, procent składany, lokata i kredyt, odsetki, kapitalizacja odsetek, zasady funkcjonowania banku.

Poziom umiejętności.

Uczeń: potrafi wykonywać podstawowe obliczenia procentowe, obliczać procent składany oraz kapitalizację odsetek z użyciem kalkulatora
rozumie treści ofert bankowych i potrafi je porównywać, potrafi współpracować w grupie.

Metoda: plakatu,

Forma: praca w grupach,

Środki: oferty bankowe, encyklopedie, poradniki, kalkulatory.

Realizacja tematu:

1. Lekcja wprowadzająca : Podział na grupy 5 osobowe, wybór lidera, Podanie problemu:

“W którym banku założylibyście swoje konto?
Do którego banku udalibyście się po pożyczkę?”

Praca w grupach. Omawianie przykładowej oferty bankowej. Szukanie znaczenia nowych pojęć w poradnikach i encyklopediach oraz w podręczniku.

Przygotowanie planu pracy długoterminowej np.:

- wyszukiwanie wszystkich banków w mieście,
- zbieranie informacji z tych banków,
- wykonywanie przykładowych obliczeń ,
- porównywanie ofert bankowych,
- wybór najkorzystniejszej oferty dla kredytu i lokaty,
- przygotowywanie i sporządzanie plakatu-reklamy, itp)

2. Lekcja podsumowująca

Grupy prezentują zebrane informacje, uzasadniają swój wybór, przytaczają wyniki obliczeń, prezentują plakat.

Po prezentacji uczniowie odpowiadają na pytania kolegów, uczestniczą w dyskusji . Po wyciągnięciu ogólnych wniosków sporządzają notatki z najważniejszych treści zawartych w projekcie.

Ocena pracy uczniów

Oceniać uczniów będziemy w formie karty pracy uwzględniając:

- przygotowanie planu pracy (inwencja uczniów),
- za realizację zamierzonych przedsięwzięć (ewentualnie ich korektę,
- prezentację zgromadzonego materiału i wykonanie plakatu
- pracę w grupie.

KONSPEKT ZAJĘĆ

Temat: Bawimy się słowami, które zgodnie brzmią – rymy

Cele ogólne:

- uświadomienie dzieciom istnienia słów-rymów jako elementu języka,
- rozwijanie umiejętności manipulowania słowami,
- rozszerzenie zasobu leksykalnego,
- doskonalenie płynności słów i inwencji twórczej.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- wiąże nazwę z desygnatem,
- zna słowa, które pasują do siebie ze względu na zgodność brzmienia,
- kojarzy przedmioty z obrazkami, których nazwy się rymują,
- poznaje rymy, próbuje samodzielnie je tworzyć.
- tworzy pary i łańcuchy rymów

Metoda gier:

Forma: zespołowa, grupowa, indywidualna

Pomoce:

- przedmioty zgromadzone w koszu: rogi-opaska, serwetka, świeczka, łyżka, talia kart, rękawiczka, okulary, szyszka, jabłuszko, laska, korek, koc, rurka, dzwonek, pas, frotka do włosów, maskotka-kot, pióro ptaka, ramka na zdjęcie, róża, mała paczuszka, sznurek, słoiczek z kawą, metalowa puszka, pas, związane grzechotki;
- ilustracje rozwieszane na sznurku dookoła sali (przybite klamerkami): beczka, myszka, narty, doniczka, zegary, myszka, serduszko, maska, worek, noc, dziurka w kartce, pierścionek, las, szczotka, płot, biurko, bramka, burza, kaczką, ogórek, trawa, gruszka, kotki, nogi;
- plansza - gra 'ściganka-rymowanka', pionki, kostka;
- karty typu 'Piotruś' - rymujące się nazwy, rzeczowniki;
- karty do gry 'Memo' - rymujące się nazwy czynności, czasowniki;

Przebieg:

1. Słuchanie wiersza 'Bawimy się rymami'.

zabawa typu 'dopowiadanka słowna' (ponowna recytacja wiersza przez nauczyciela połączona z dopowiadaniem rymujących się słów przez dzieci)

2. Zabawa 'Kosz pełen rymów'

TO DO SIEBIE PASUJE, CO SIĘ RYMUJE

W koszu znajdują się różnorodne przedmioty. Dzieci kolejno podchodzą do kosza i wyjmują wybraną przez siebie rzecz, nazywają a następnie szukają obrazka, którego nazwa stanowi rym do nazwy przedmiotu wylosowanego z kosza (obrazki przybite są klamerkami do sznurka, liny rozpiętej w sali)

3. Dopowiadanka - rymowanka.

nauczyciel wymyśla całe zdania, dzieci dopowiadają rymujące się zakończenie np.

- Mój konik jest gruby jak...
- To do siebie pasuje, co się...
- Siedzi kot na płocie miauczając, umoczyłem ogon w...
- Hola, hola! Idą dzieci do...
- A to feler, westchnął...
- Spójrzcie dzieci! Czarownica do nas..

4. Zabawa 'Rymy i gesty'

nauczyciel wypowiada słowa - rymy, dzieci ruchem, gestem odtwarzają treść rymów.

- Włosy - nosy
- Różki - nóżki
- Podskoki - kroki
- Siadanie - turlanie
- Pstrykanie - kucanie
- Śpiewanie - bieganie itp.

5. Wyliczanki - rymowanki - prezentacja krótkich wyliczanek przez nauczyciela i dzieci.

6. 'Niezwyczajny plac zabaw' - gry i zabawy słowne

Dzieci bawią się słowami-rymami w wybranym przez siebie miejscu

Nauczyciel informuje dzieci, że znajdują się na niezwykłym placu zabaw, gdzie zamiast karuzeli, huśtawek znajdują się karty, gry-ściganki, karty pracy indywidualnej itp.

Przykładowe gry językowe:

1. **gra planszowa 'Ściganka - rymowanka'**

Pomoce: plansza z wrysowaną trasą w formie kół z obrazkami, których nazwy się rymują, kostka do gry, pionki.

Dzieci rozpoczynają grę wyliczanką, rzucają kostką - przesuwają pionkę na odpowiednie pole, zgodnie z wyrzuconą liczbą oczek na kostce, nazywają rysunek i skaczą na pole z obrazkiem, którego nazwa się rymuje np. lalka - pralka, sanki - bałwanki/pisanki itp.

2. **karty 'Rymujące się nazwy - rzeczowniki' (typu 'Piotruś')**

tworzenie par obrazków: paski-gwiazdki, nuty-buty, szklanka-filizanka, ul-król, bombka-trąbka, cukierek-rowerek, aniołki-fiołki, lew-krew, igły-widły, choinka-dziewczynka, flaga-waga, garnuszek-brzuszek, nos-karta 'Piotruś'.

3. **gra typu memo-rymy**

obrazki, na których przedstawiona jest czynność (czasowniki): maluje, wachluje, rysuje, buduje, skacze, płacze, rzuca, kuca, czyta, chwytą, dmucha, słucha, pisze, kołysz, stoi, kroi, szyje, myje, leży, mierzy, pije, bije, puka, stuka, dzwoni, goni, świeci, leci,

4. **zabawa rysunkowa 'rymy'**

dzieci łączą linią obrazki, których nazwy się rymują - tworzą pary i łańcuchy rymów:

- kura, chmura, rura
- bałwanki, sanki, pisanki, kolorowanki,
- krople, sople,
- drzewa, śpiewa, ulewa,
- grzyby, ryby,
- drabina, maszyna,
- gruszka, łóżka,
- bączki, pączki, rączki itp.

(każda karta pracy zawiera inne zestawy obrazków)

Rysują własny projekt do obrazka, który nie tworzy rymowanki (dziecko tworzy parę lub łańcuch) - pralka, krowa, ulica, kwiatki, drzewa, czekoladka itp.

Dzieci bawią się do momentu wygasnięcia zainteresowania, zmieniają miejsce i rodzaj gry.

7. Zakończenie zabaw przy piosence 'Skakanka-wyliczanka' (piosenka z cyklu 'Mama i ja')

Literatura:

Gry i zabawy językowe - M. Rycaj